

povjerava Biblija.« Komentirajući temu dr Blake nadodaje: »Mnoge novosti su strahovito stare. No znademo iz Evandjelja da je sam Bog prodro i da prodire u našu povijest putem Isusa Krista da nam otvori budućnost i oslobodi čovjeka da bi od njega učinio novo stvorenje.«

Prema ROCCA, br. 13, 1. srpnja 1968.

O.F. CAREV

»Cerkev u sedanjem svetu«, Ljubljana, 1968, br. 3—4, str. 61-62. —

»DR. ČEDOLIM ČEKADA »CRKVA, SVEČENIŠTVO, SVEČENICI« ĐAKOVO 1968.

Knjiga za svećenike na našem domaćem tržištu još nije dovoljno, posebno ne ovako dobrih i kvalitetnih, kakva je Čekadina. Ime dra Čedomila Čekade, velikoga katoličkoga publiciste u Hrvatskoj kroz zadnjih 50 godina, upravo je u posljednje vrijeme opet izašlo na pozornicu, kad je »Glas Koncila« u broju od 11. veljače objavio interview s njim. Tom je prilikom i izašlo u javnost, što se već neko vrijeme šaputa, kao da je Čekada premalo koncilski napredan i previše nepovjerljiv prema prihvaćanju raznih pokoncilskih novosti, napose onih koje se izražavaju u krizi vjere i krizi teologije na zapadu. Kako sam Čekada na te stvari gleda, vidi se iz njegovih odgovora »Glasu Koncila« i iz popratne riječi što ju je napisao za knjigu, o kojoj izvješćujemo. A najbolje njegovo gledanje na to pitanje izrečeno u njegovim člancima iz posljednjeg vremena. Upravo iz tih članaka vidimo da je idejni lik Dra Čedomila Čekade kristalno čist i koncilskom vremenu nadasve potreban.

Dobro je da su njegovi prijatelji odlučili, da u posebnoj knjizi za svećenike otisnu duboke misli, što ih je Čekada o liku svećenika u naše dane napisao u Vjesniku đakovačke biskupije od g. 1960. pa dalje. Već nekoliko naslova iz knjige kaže nam, da je svećenika našega vremena takova knjiga neizcrpljivo vrelo za meditaciju i propovijedi, a prije svega za ispit savjesti, pa bio on u tihoj sobici ili stajao na propovjedaonici, hodao on po dušobrižničkom poslu ili pratio previranje s vremenog života. Čekada obrađuje na pr. ove teme: Među grješnicima, Svećenička rodbina, Među ljudskim bijednicima, Crkva siromaha, Celibat kao posvećenje, uvijek nasmijani i uvijek dobri, Teorija moralnih malenkosti, Protiv naivnog optimizma, Uvijek uz Evandelje, Opasani slabošću, Mirotvorci po pozivu, U Božjoj prirodi, Pred koncilom ujedinjenja, Duhovne vježbe, Infiltracija reprezentativnosti, Svećenička nervoza, Bez karijerističkih ambicija, Žena u duhovnoj pastvi, Lojalni prema Bogu, kritični prema ljudima, Napast izobilja i standarda, Svećenici široke duše, Bijeg od križa, Svećenici molitelji, Bolesnici u župi, ljubomora i rivalstvo u svetištu, U časovima neuspjeha, Sloboda i auktoritet u Crkvi, Junačko svećeništvo, Svećenici štediše ili svećenici otvorene ruke, Napast posvjetovnjačenja, Novo i staro pred Saborom, Protiv klerikalnog kastinstva, Naše propovijedi, Crkva za kojom stoji Bog, Zakon svete umjetnosti, Bez laskanja i zdravičarstva, Pastoralni problem ispovijedi, Svećenici

velikih zahtjeva, Sluge Božje, ne ljudske (1. Kor.) Individualni talenti-individualne odgovornosti, Braća ili nebraća, Povijem verifikacija Primata, i dr.

Čekadina je knjiga za svećenika moderna s više razloga: ona hoće da bude poruka modernoga vremena, ona rješava pitanja iz naših dana, ona hoće da ocrta lik svećenika za naše vrijeme, ona upozoruje na moderne pogibli, a moderna je ona i zato, što crpe prije svega vječno modernoga Evandjelja i vječno svježe tradicije Crkve. Dakle: nova et vetera.

Knjigu svećenicima toplo preporučujemo.

V. F. (Prof. Dr. Vilko Fajdiga)

TIJELO KRISTOVO

»Dok ne dođe«

Govor liturgije

Isus je u slavi s Ocem djelotvoran. Ne samo da nam pribavlja mjesto, nego nas vodi k spasenju »čineći da plod otkupljenja vazda u sebi osjećamo« (Kolekta). On nam je dao u ruke svoju Žrtvu »da navješćujemo njegovu smrt dok ne dođe« (Poslanica). Njegovo Tijelo i njegova Krv pribavlja nam vječni život (Evandjelje), pobožanstvenjuje nas, dok jednom ne postignemo puninu vječnog uživanja njegova Božanstva (Popričesna).

P o u k a

Dok Isus ne dođe, mi navješćujemo njegovu smrt prikazujući Svetu Misu. Misa u kojoj prikazujemo Tijelo i Krv Isusovu pod prilikama kruha i vina, prava je Žrtva, koja predstavlja, iznosi pred nas Žrtvu na Križu.

I. — Pristup k Bogu po Križu

1. — Tražili su Boga ne bi li ga našli pipajući, premda nije daleko ni od jednoga od nas . . .« (DAP 17, 27).

»Živi čovjek slava je Božja« (Sveti Irenej). Zato od početka živi Bog dolazi k čovjeku i napokon je »poslao na svijet svoga Sina, da živimo po njemu« (1 Iv 4, 8). »Ja sam život. Došao sam da imaju život« (Iv 14, 6; 10, 10) . . .

Vidi izreke Svetog Pisma: drvo života (Post 1,9; Otkr 22,14), životni put, izvor života (Ps 16, Ps 36), voda života, rijeka života (Otkr 22, 1), knjiga života (Ps 69), svjetlo života (Ps 66, Iv 8, 12), zemlja života (Job 38, 13) itd.